

природи, причому відношення це було не “змаганням”, а сповна дружнім і взаємодоповнюючим, хоча і важким. Природно, що таке відношення позбавлене технофобії. Воно вимагає лише адекватнішого розуміння природного середовища, ясного уявлення про те, які технології, яку культуру потрібно створити, аби не провокувати екологічної кризи.

Об'єктивні процеси, що відбуваються в соціумі, свідчать про те, що саме культура здатна стати вирішальним чинником економічної, політичної і екологічної стабілізації і тим самим пом'якшити деякі негативні наслідки розвитку сучасної інформаційної цивілізації.

Олеся Паньків

Національний університет “Львівська політехніка”,
м. Львів

ІНФОРМАЦІЯ, ЗНАННЯ ТА МУДРІСТЬ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Людина сучасного типу – це перш за все носій та інтерпретатор величезної кількості інформації, котра проходить крізь призму її свідомості та наповнюється певним суб'єктивним змістом. Інформація стає ресурсом для реалізації пізнавальних здібностей людини, є тим мірилом за допомогою якого людина пізнає та засвоює навколишнє середовище, світ. Однак в то й же час з великою гостротою постає сьогодні питання про засвоєння та адекватне сприйняття інформації. Адже цінність інформації полягає не лише в тому, щоб допомогти людині зорієнтуватись у потоці подій, повідомити найважливіші з них, а в її засвоєнні та трансформації її в знання. В епоху інформаційного суспільства існує певна загроза підмінити поняття “знання” поняттям “інформація”. З цього приводу в сучасній науковій думці існує ряд підходів та тверджень, в який йдеться про те, що знання, перш за все та у суттєвому значенні, можна називати інформацією (Дубровский Д.И. Информация, сознание, мозг. – М.: 1980, Брушлинский О.В., Братко О.О. та ін.). Однак спроби осмислити інформаційні процеси та явища вказують на те, що людське ставлення до світу не вичерпується і не може бути вичерпанним лише інформацією. Звичайно інформація є матеріальною базою для створення людиною знань, є результатом пошуку відомостей, що стосуються тієї чи іншої проблеми, до того ж інформаційний метод пізнання є більш прийнятний для

сучасної людини, оскільки є легкодоступним. Однак, в який спосіб у цьому величезному вирі інформації знайти людині спосіб залишитися самим собою, дослухатися до своїх почуттів, почути мудре слово досвідченої людини, почути Бога? Це спосіб звернення до знання, адже знання – це не лише інформація, а, окрім того і завжди, це ще й спрямування волі, дії, уваги та наснаги. (Петрушенко В.Л. Філософія знання: онтологія, епістемологія, аксіологія. – Львів, 2005). Тому важливим для людини є свідоме прагнення до знань, вироблення пізнавального напрямку, який приведе її не тільки до фрагментарності, частковості, а до онтологічних коренів речей. Наголошуючи на важливості знань слід не забувати про певні підходи до здобуття знань людиною: для інтелектуального збагачення (таке знання надає повноти знання і задоволення); утилітарний підхід до знання; та знання як таке (любов до знання, любов до мудрості, любов та пошана знання самого по собі, життя заради знання). Адже прагнення до знання, не залежно у який спосіб, залучає нас до мільйонів думок, ідей тих людей, які впродовж століть і до сьогодні сподіваються на позитивні результати пізнання, вступають в діалог зі світом і відкривають двері, які називаються мудрістю. Власне філософський світогляд, звертаючись до своїх витоків, осмислюючи найважливіші з них, “зближується з мудрістю, намагається поряд із пізнанням першопричин і першоначал виробити життєву стратегію, яка б відповідала часу та суті змін” (Рюс Ж. Поступ сучасних ідей: панорама новітньої науки. – К.: 1998).

Сергій Шевцов

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова,
м. Одеса

К ВОПРОСУ О РОЛИ ОБРАЗОВАНИЯ В КОММУНИКАТИВНОЙ МОДЕЛИ ОБЩЕСТВА

Роль образования в обществе определяется особенностями форм его практик. При этом, когда мы говорим “образование”, то может иметься в виду либо степень профессиональной адаптации и способность каждого члена общества решать возникающие перед ним в процессе осуществления общественной жизнедеятельности профессиональные задачи, либо под “образованием” мы понимаем продукт “системы образования”. Постоянное недовольство несовершенством системы образования и, соответственно,